

Масларски

Е нѣма що, сватба е...

Г-жа Масларска

Че той нашиятъ зетъ нийде не си билъ плащалъ! На хазаитѣ си, за квартирата, два месеца не си билъ платилъ — азъ платихъ. На шивача си не плащалъ, четири костюма азъ платихъ. На гостилницата, дето се хранилъ не платилъ. Тази сутринъ рано-рано всички дохода, на всички платихъ. Човѣкътъ никжде не платилъ. И ужъ билъ милионеръ!

Масларски

Таквизъ сж тѣ милионеритѣ, Дафинке. Не че нѣматъ, не че не искатъ да платятъ, ами ей тъй на — Не искатъ да знаятъ. Нека се събератъ, ще платятъ изведнажъ. Милионерски обичаи, какво ще го правишъ. (Чува се пакъ свирката на автомобила). Ето го пакъ... Сега пѣкъ надолу... Току фучи насамъ-нататѣкъ. Какъвъ ще е тоя автомобилъ?

Г-жа Масларска

Автомобилъ като автомобилъ.

Масларски

Но жѣлтъ е.

Г-жа Масларска

Че какво като е жѣлтъ?